

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 8. Quid dicendum sit de illo, qui cogit aliquem ad Religionem vel ab ea impedit; item qui cogit ad renunciandum bonis suis, priusquam ingrediatur, vel exhæredat, quia ingressus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

quia unusquisque censetur loqui in eo foro, in quo operatur, ergo cum sit virgo in foro externo, poterit publicè & in actu fori externi nominari talis; neque jura imponunt hanc pœnam privationis veli velut impedimentum, sed tantùm præcipiunt Prælati, ne consecrent fœminam corruptam, ergo quando res est occulta, potest exteritè se gerere talem, qualis in communi opinione habetur: & ex eodem fundamento docet cum aliis *Diana* in comp. v. *Legatum* n. 21., si quid legatum sit virginibus, posse turâ conscientiam acceptari & retineri ab ea, quæ habetur virgo, licet sit corrupta, quamvis *Beja* p. I. cas. 41. doceat, si legatum sit sub conditione, si castè vixerit, non posse retinere, quamvis secretò tantùm esset luxuriosa, sed videri possunt dicta l. 3. p. 2. n. 604.

41 §. V. Quamvis Superior & Conventus admit-
tendo Bertam ad professionem fuerint ita constituti,
ut si scivissent non esse virginem, non admisissent,
si tamen ea conditio non sit addita, uti addi non solet
nec debet, professio est valida, quia ista comparatio
animi habet se per accidens, nec impedit admissio-
nem absolutam, *Less.* suprâ.

42 §. VI. Quamvis aliqui putent ejusmodi corru-
ptam esse inhabilem ad officia v. g. Abbatissæ vel
Priorissæ, probabilius tamen est contrarium cum
Suar. T. 4. tr. 8. l. 2. c. 6. n. 16. *Sanch.* in Dec. l. 5. c.
5. n. 21. *Castrop.* t. 16. d. 2. p. 8. n. 13., & idem de vi-
duis docent multi cum *Diana* p. 3. t. 2. R. 99., quia
jura, quæ videntur contraria, tantùm loquuntur
de illis Abbatissis, quæ consecrari debent formulâ
solis virginibus propriâ; quamvis & de occultè cor-
ruptis possint intelligi ea, quæ dicta sunt n. 40.

43 Q. 8. Quid dicendum sit de illo, qui cogit ali-
quem ad Religionem, vel ab ea impedit; item qui
cogit ad renunciandum bonis suis priusquam in-
gredia-

grediatur, vel exheredat, quia ingressus est.

R. seqq.

§. I. Cogens aliquem ad Religionem peccat mortaliter, quia quivis habet jus liberè sibi eligendi statum vitæ, ergo qui agit contra hoc jus, est injurius, & quidem in re gravi, ergo peccat mortaliter. Et *Trid.* quidem Sess. 25. c. 17. de Regul., ut coactionem impediret ac magis consuleret libertati virginum Deo dicandarum, decernit, ut nulla puella professionem emittat, priusquam Episcopus vel ejus Vicarius à Præfecta Monasterii monitus exploret ejus voluntatem, intentionem & aptitudinem.

§. II. Qui aliquam cogit ad Monasterium, incurrit excommunicationem, uti habet *Trid.* c. 18. anathemati sancta Synodus subjicit omnes & singulas personas cujuscumque qualitatis vel conditionis fuerint, si quomodocumque cœgerint aliquam virginem vel viduam aut aliam quamcumque mulierem invitam, præterquam in casibus in jure expressis, ad ingrediendum Monasterium, quique consilium, auxilium vel favorem dederint, quique scientes eam non sponte ingredi Monasterium, quoquo modo eidem actui vel præsentiam vel consensum vel auctoritatem interposuerint. Quod Nav. Ledesm. Zerol. Barb. Fill. & alii cum Delbene de Imm. Eccl. c. 8. d. 19. l. 10. extendunt etiam ad parentes, qui filiam puberem cogunt ad solam habitationem in Monasterio, non autem si impuberem, quia illi, quibus incumbit educatio, possunt committere Religiosis usque ad annos pubertatis, uti tenent cum communi *Suar. Sanch. Portel Delbene* n. 2.

§. III. Qui cogit aliquem ad Monasterium, quamvis mortaliter peccet, secundùm dicta n. 43., tamen non incurrit excommunicationem, quia *Trid.* loquitur tantùm de foeminis, nec debet lex odiosa

extendi ad mares: & ratio congruentiæ esse potest, quia fœminæ sunt animo imbecilliores & arctius postea includuntur, ergo decuit magis provideri illis, ut omnino solutæ vi ac metu ex sua libertate Religionem eligerent.

46 §. IV. Qui levi metu fœminam impulisset ad Monasterium, non esset excommunicatus, quia non fecisset veram coactionem, uti nec ille censetur facere, qui ad Monasterium adigit eam, quæ prius voluisset vel jurasset ingredi, tum enim justè attinetur ad explendam suam obligationem, *Suar. Sanch. Leand. & alii.* Addit *Delbene* n. 6. cum *Ricc. Portel, Villal.* etiam non excommunicari parentes, qui metu reverentiali aut precibus importunis filiam impellunt in Monasterium, eò quòd non sit propriè coactio; uti nec per hoc cogit. si filiam scribat hæredem, cum pacto ut ingrediatur, alioquin habeat solam legitimam; & ita declarasse S. Congregationem testatur *Suar. de Relig. T. 3. l. 5. c. 9.*

47 §. V. Qui impedit aliquem vel aliquam ab ingressu Monasterii, v. g. negando illi dotem, peccat mortaliter, uti habet communissima cum *Sanch. de Matr. l. 4. d. 26. n. 7.*, & diximus l. 3. p. 2. n. 347., quia proles habet jus ingrediendi Religionem, ergo etiam ad dotem ad hoc necessariam: Estque statutum in Jure multis locis, teste *Less.* in disp. de statu vitæ elig. q. 1., ut quivis adeptâ pubertate sit sui juris & liber patriâ potestate quoad ingressum Religionis. An autem ille, qui impedit vel abducit aliquem à Monasterio, peccet contra justitiam, diximus l. 3. p. 2. à n. 347.

48 §. VI. Qui à Religione impedit aliquem, non excommunicatur, sed solùm ille, qui impedit aliquam, nam *Trid.* subdit, simili quoque anathemati subjicit eos, qui sanctam virginum vel aliarum mulierum

licum voluntatem vel accipiendi vel voti emittendi quoquo modo sine justa causa impediunt: putatque *Leß.* q. 8. hoc tenere etiam de illo, qui impedit solo metu reverentiali; notat tamen *Suar.* post n. 9. non fore excommunicatum, si tantum per preces vel promissiones abducatur, quia hoc non est proprie impedire sed tantum persuadere, ut voluntas muteatur vel non habeatur; an autem sic adhuc peccetur mortaliter, diximus l. 3. p. 2. n. 345.

§. VII. Extrahens puellam, etiam invitam, è Monasterio, in quo non intendebat profiteri sed ad solam educationem habitare, non incurrit excommunicationem, *Lugo*, in resp. Mor. l. 3. dub. 7.; an autem peccet, pendet ab intentione & damnis, quæ fortè causat puellæ.

§. VIII. Cogens volentem ingredi Monasterium, ut renunciaret bonis suis, peccat mortaliter, quia vult invito eripere jus notabile: est autem talis renunciatio invalida, utpote involuntaria aut saltem à jure reprobata, uti ostendit *Sanch.* in conf. l. 4. c. 1. dub. 34. n. 5.: Si tamen ingressurus Monasterium jurarit se non revocaturum nec usurum beneficio rescindendi, tenebitur stare renunciatione, uti rectè *Sanch.* n. 6. & *Lugo* de just. d. 22. n. 195., potest tamen ei succurri per dispensationem in juramento, tumque licitè repetet omnia sua, *Lugo* suprà, & in resp. Mor. l. 6. d. 24. *Sanch.* de Matr. l. 4. d. 9. *Tamb.* in Dec. l. 5. c. 4. §. 3., & diximus l. 3. p. 2. à n. 732.

§. IX. Non potest filius aut filia ideo exheredari aut privari legitimâ, quia ingressus est religionem, uti *Leß.* q. II. latè probat, I. ex Jure Civili, Novel. 123. c. 37. 38. 41. Authent. *si qua mulier*, Cod. de SS. Eccles. Authent. *nisi rogati*, Cod. ad S. C. Trebellianum; idemque docent communiter DD. cum *Felino* in Cap. *In presentia*, n. 37. de probationibus.

2. Ex Jure Canonico, Cap. *si qua mulier*, & Cap. *non liceat*, 19. q. 3. 3. Ex S. Gregorio l. 7. Epist. 7. item disertissimè ex *Salviano* l. 3. contra avaritiam.
4. Rationibus manifestis in aperto jure fundatis. Atque ex his sequitur aliquem, qui Religionem init, non ideo posse privari pensione annuâ sibi assignatâ in bonis donantis, uti rectè idem *Less.* in auct. v. *Religiosus* cas. I.

Quid dicendum sit, si Bertæ promittantur 100, si nubat, ipsa autem fiat Religiosa, resolvimus l. 3. p. 2. n. 600. Si autem promittantur sub conditione, si non ineat Religionem, resolvimus ibidem n. 1140. Denique si promittantur 200, si nubat, & 100, si fiat Religiosa, resolvimus ibidem n. 1141., quæ videri possunt.

52 Q. 9. Quid notandum sit circa illum, qui dicit se ex metu reverentiali fecisse professionem. R. Quamvis metus reverentialis cum importunis precibus conjunctus pro foro conscientie censeatur sufficiens ad rescindendos contractus, uti colligitur ex dictis l. 3. p. 2. n. 632., & docet *Less.* de statu vitæ elig. q. 8., tamen in foro externo meritò censeatur insufficientis ad irritandam professionem, nisi accesserint minæ, quas minans solitus sit exequi, & tum ex vi talis metus sequatur professio, *Sanch.* de Matr. l. 4. d. 6. *Less.* in auct. v. *professio Relig.* cas. 12., ubi cas. 13. notat, ut talis professio in foro externo declaretur irrita, debere merum illum legitimè probari per testes etiam juratos, uti fit in aliis causis gravibus. Addit quoque rectè *Castrop.* t. 16. d. 1. p. 9. n. 1. quamvis coactio professionem annullat, relinquit tamen valorem novitiatus, quia juxta tantum loquuntur de professione, unde si quis coactus iniverit novitium, si tamen eo expleto liberè fecerit professionem, est valida. Notat etiam *Suar.* T. 3. l. 6.